

A magyar nők példátlanul sanyarú helyzete, és más Grimm mesék

2018 május 20. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Maria Noichl, az Európai Parlament képviselője levelét megírta.

A magyarországi nők szívszaggatóan sanyarú helyzetéről, a jogállamiság sárba tiprásáról, azokról az áldatlan, már-már balkáni állapotokról, melyben magyar anyák szenvednek nap, mint nap, s magyar honleányok eszik a diktatúra keserű ciberekenyerét.

A jogi és esélyegyenlőségi bizottság jelentése nem végzett félmunkát. Hanem – jelentését olvasva – negyed, vagy nyolcad munkát sem. A jelentésben szereplő „esetek” olvasatán inkább arra tudok gondolni, hogy tereptanulmány helyett inkább ellátogatott néhány NGO-hoz, amiknek munkatársai istenbiztira keresztbe félholdba tett kisujj-esküvel fogadták, hogy minden szavuk igaz.

Persze ez a jogi stény csak egy mellék-tatárserege volt a Judith Sargentini asszony vezette derékhadnak, amely az egész magyar jogállamiság helyzetét kívánta feltárni Loyolai Szent Ignác kifinomult, szofisztikált módszereihez kísértetiesen hasonlító praktikákkal.

Tehát rögtön a csíra csíráját igyekeznek elfojtani, ami ebben az esetben a normális gondolkodás szinonimája.

S az egészhez nem is kell más, mint pillanatnyi pozíciónk az Európai parlamentben, valamint hazánk ősi, nyílhátról lóra pörköltözés, nérablós gyilkolászós, primitív ázsiai archetípusára való ráerősítés. Mert a sztereotípiák akkor működnek, ha ápoljuk, gondozzuk őket. S ehhez kiváló terepnek bizonyult a HVG nevű proletárbulvár lap, amely egy interjúban kérdezte Boichl-t az általa tapasztaltokról.

Noichl asszony legelőször is azt tartotta a legfontosabbnak kiemelni, hogy a hazánkban gender szakon oktató egyetemi tanárok félnek. Mit félnek? Valósággal rettegenek. Legfőképpen attól, hogy kirúgják, vagy munkájukban akadályoztatják őket. Éés baszki, igen! Igen, a feltevés teljesen jogos. Naponta látni olyan CEU-s oktatókat, akik a CEU elűtt a kirúgásuk miatt tüntetnek, amiért olyat mernek oktatni a CEU-n, ami tananyag a CEU-n. És aminek nem mellékesen egyetemi szaka van a CEU-n. Vagy az ELTE-n. Hogy csak a két legpreferáltabbról beszéljek. Na de ez csak amolyan bevezető, mondhatni picinyke látványfalatka elűétel az igazi, nagy fogások elűtt.

Persze Noichl asszony azt már az elején leszögezi, hogy semmiféle statisztikai adatnak nincs a birtokában a nők elleni erőszak magyarországi állapotait tekintve. Viszont azzal pótolja adatbeli hiányosságait, hogy „egy megerőszakolt magyarországi roma nő úgysem mer elmenni a rendőrségre”. Majd e csodás ad hoc példa után rögtön hozzáteszi, hogy ő persze nem akarja semmivel vádolni hazánkat. De arra jut, hogy a kormány egyes népcsoportok szaporodását (sic!) preferálja, míg másokét gátolni igyekszik. Az ultima ratio: az esemény utáni tabletták is vényköteles Magyarországon.

Szó esik még egy Budapest melletti romatelepről, ahol a képviselőasszony szerint afrikai állapotok uralkodnak. Nos, ebben egészen biztosan megegyezhet ez a telep azokkal a No Go zónákkal, ahol afrikai bevándorló élnek német segélyről, afrikai állapotokat tartva fenn mikrokörnyezetükben.

Az interjúnak ezen a pontján kerül elő az adu-ász, a mindent elsőprű, végsű fegyver. A képviselő asszony száját ezek a szavak képesek elhagyni:

„A kirekesztésnek megannyi módja van. Ahogy hallhattuk, számos kórházban éppen a romák azok, akiket steril ruhák vásárlására köteleznek, ha szülészetten akarnák látogatni szeretteiket. Ez a stigmatizálás kirívó esete. Ehhez jönnek a történetek a szülés közbeni erőszakról, és továbbra is hallani a körükben kényszersterilizációról.”

„Ahogy hallhattuk”... „Számos kórházban”...„Ehhez jönnek még a történetek”...

Relevanciáját tekintve ez a három állítás az, amelyek megjelenésénél minden, magára valamit is adó olvasó telibe szarja a jelentést, az írójával együtt. Városi legendákból, útszéli pletykákból ugyanis nem igazán lehet uniós jelentést fabrikálni.

Illetve hát... pont ez a probléma, hogy ezek szerint mégis lehet.

Bezzeg a pozitív példák! Azokat senki se írja meg. Hogy B?sz Anettet se kell már anyának szólítani, de még frakciótag asszonynak se. Hogy Pintér Tibor barátn?je is bármikor felvehet olyan ruhát, amelyet Pintér Tibor megenged neki. Hogy Lendvai Ildikót is kiengedtük a Nemzeti Múzeum „Ókori Egyiptom” terméb?l. Hogy Heller Ágnest senki nem piszkálja, még bottal se. Hogy Dubai a mi Hortobágyunk. Hogy Vona Kriszta bármikor írhat a semmir?l valamit. Hogy kormányellenes né?társaink simán *nemszexelhetnek* velünk.

Egy dolognak viszont szívó?l örülök. Hogy ezt a provokatív né?stényt a habonyi média óvatosan elkülönítette a magyarországi szurikáta populációnak még a közeléb?l is. Mert ha Maria asszony bármit is megneszelt volna az utóbbi napok történéseib?l, mára már itt állomásoznának az ENSZ békefenntartó csapatok, meg az Eurocorps. Vagy csak egyszer?en atomot ránk, 'szt hellójónap...

www.tutiblog.com

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló